

HANNA LEE

BILLIONAIRES

Volumul 3

LADY A
ȘI
PROFESORUL

Timișoara, 2019

Capitolul 1

Toți erau fericiți, beți, îndrăgostiți și nu vedeau decât prezentul. Momentul acesta în care toți sărbătoream absolvirea liceului. Mult zgomot și mult alcool, iar pipăielile partenerului meu erau momentan destul de cumiți, încât să nu mă deranjeze. Sper că până la sfârșitul petrecerii să nu se îmbete și să înceapă din nou cu avansurile lui, că de data asta chiar nu mai am motiv să stau lângă el.

Pentru că eu eram printre puținii de acolo care se gândeau la viitor, eram entuziasmată de faptul că scăpam de ei și urma să mă duc la una dintre cele mai bune universități din țară.

Între timp, petrecerea se mutase din sala de sport a liceului, în casa unuia dintre colegi și, când am ajuns, totul era cu fundul în sus și-mi era groază să mă gândesc ce vor spune părinții lui a doua zi. Sigur vor regreta că și-au dat acordul pentru așa ceva. Am chicotit, iar prietena mea Julia m-a luat de braț, apărând de nicăieri.

— Nu mai ajungeați odată?! m-a certat, dar în același timp, s-a uitat urât și la partenerul meu, știind că el era șoferul.

Mi-am dat ochii peste cap și am clătinat din cap, încercând să o fac să schimbe subiectul.

— Baby, mă duc să văd pe unde sunt băieții,

mi-a zis Michael și, pupându-mă scurt pe buze, s-a îndepărtat fără alte explicații, spre bucuria mea.

În clipa aceea, fiind lângă urechea mea și plină de entuziasm, Juliei nu i-a luat mai mult de o secundă să-mi zică încet, atât cât s-o aud prin muzica tare care ne umplea urechile în încăperea asta:

— Nu o să ghicești cine e aici!

Inima mi s-a făcut mică și i-am urmărit privirea care m-a condus spre el.

La dracu'... Clay Deacon.

Cel mai sexy băiat din liceu. Cel mai frumos. Cel mai rău. Vecinul meu.

Mda... inima mea avea motive să rămână mică. Pentru că eram îndrăgostită de el de când s-a mutat în casa de vis-a-vis de cea a părinților mei. Aveam 8 ani și, când l-am văzut, am picat în fund. Eu încă susțin că m-am dezechilibrat, dar asta nu i-a împiedicat pe părinții mei să glumească pe seama mea mulți ani după aceea.

Dar nu am recunoscut niciodată că ochii lui albaștri sau părul șaten deschis m-au făcut de multe ori să simt fluturi în stomac. Am fost prieteni în copilărie și, de cele mai multe ori, mă trata ca pe o soră mai mică, dar cu cât creșteam, cu atât ceva ne îndepărta.

În liceu a început să capete acel corp superb, de fotbalist, fiind vedeta echipei de fotbal a liceului, să fie mai înalt și plin de mușchi perfect lucrați.

Dar eu am continuat să îl admir, doar pe

ascuns. Singura care știa secretul fanteziilor mele era Julia, prietena mea cea mai bună.

Știam că nu am nicio șansă la el, iar la liceu abia dacă mă mai băga în seamă, fiind prea ocupat cu antrenamentele sau mereu înconjurat de majorete apetisante și de colegii lui de echipă cu care mereu intra în bucluc.

La început a avut o mașină mai veche, dar după un timp a apărut cu un motor Harley Davidson destul de frumos, ceea ce l-a făcut și mai interesant în ochii celor mai populare fete.

Eu... eram în continuare fata din vecini. Chiar dacă Julia îmi spunea că sunt chiar mai frumoasă decât acele fete, preferam să îmi pierd timpul la bibliotecă sau învățând. Voiam să plec din suburbia asta a Pittsburg-ului, oricât de cochetă era ea. Voiam să învăț în celălalt capăt al țării și să mă stabilesc într-un oraș mare. Orice, dar departe de aici. Departe de ochii albaștri la care visam că mă vor remarca ca pe o fată dornică de atingeri din partea celui pe care îl plăcea cu adevărat.

Era cu doi ani mai mare și acum juca pentru universitatea unde studia, iar viitorul lui era promițător, din ce povesteau părinții lui care erau foarte mândri de reușitele băiatului lor. Avea viitorul asigurat și planul meu era să devin și eu cineva într-o zi, așa cum se anunța și în cazul lui.

Așa că uimirea mea era mare când Julia mi l-a arătat pe Clay la câțiva metri în fața mea. Privindu-mă.

Ea s-a făcut mică, întorcându-se cu spatele și a zis ceva de genul „ne-a văzut că ne uităm la el”, dar pentru prima dată nu mi-am mutat privirea rușinată, așa cum o făceam de obicei.

L-am lăsat să mă vadă și să vadă că mă uitam fix la el, așa cum făcea și el. A mijit ochii și am simțit intensitatea acelei priviri albastre până în măduva oaselor. Așa că am cedat și mi-am întors privirea spre Julia, lăsând-o să mă conducă spre bar, de unde ne-am luat ceva de băut.

— Ce caută aici? am întrebat-o, sperând că a aflat ceva de când a ajuns.

— Am înțeles că are un meci important peste câteva zile și l-au lăsat să vină acasă să se relaxeze înainte de antrenamente. Și presupun că l-au chemat și pe el prietenii lui mai vechi.

Am aruncat o privire peste umărul ei și uitându-mă spre el, de data asta am văzut în compania cui era. Nelipsita lui gașcă din liceu și normal că erau și o mulțime de fete pe lângă ei.

Mi-am mutat privirea când am simțit că el din nou privește în direcția mea și mi s-a părut că deja sunt penibilă.

Da. Îmi plăcea foarte tare de el, dar era din altă ligă. Eu eram un șoarece de bibliotecă neînsemnat, iar el feblețea tuturor, în special a fetelor din jurul lui.

Nu am putut să nu mă uit din nou la rochița mea vișinie destul de mulată pe corpul meu subțire pentru gusturile mele. Îmi pusesem o pereche

de pantofi cu toc, care deja mă omorau la degete, dar aveam nevoie de ceva care să mă facă și pe mine mai înaltă de 1,60, cât aveam. Frumusețea cere sacrificii, corect? Însă nu prea știam pentru cine făceam aceste sacrificii, pentru că sigur nu erau pentru partenerul cu care venisem în seara asta.

Michael era un tip drăguț, dar nu mi se alarmau hormonii din cauza lui, nici măcar când mă săruta sau când mai încerca să îmi bage mâna pe sub tricou, după vreo întâlnire. Eram împreună de vreo lună, dar mai mult de atât nu se întâmplase. Niciodată. Cu nimeni.

Dar azi era ziua în care cele mai multe dezvirginări urmau să aibă loc și știam că eu o să plec în aceeași stare așa cum am venit. Nu aveam de gând să îl las pe Michael să fie primul. Nu eram atât de atrasă de el. Sau poate că nu eram destul de beată...

Nu știu. Așa că am dat dintr-un foc peste gât paharul cu bere și m-am strâmbat instant. Era o bere proastă, dar pentru ocazia asta era perfectă. Am mai luat un pahar și am luat-o pe Julia de mână, conducând-o spre ringul improvizat și am început să dansăm. Partenerul ei era, de asemenea, dispărut în misiune ca al meu, dar nu ne deranja pe niciuna. Am dansat împreună, am râs și m-am dus să mai îmi pun un pahar cu bere, ca să pot face față orelor pe care mai trebuia să le pierd pe aici.

— Cred că ai băut destul, am auzit o voce rece lângă mine, care mi-a înghețat sângele în vene.

Era aproape lipit de mine și fără să îmi mai spună ceva, mi-a luat paharul de bere din mână și mi-a dat altul cu cola.

Mi-am ridicat încet privirea spre el și am rămas înmărmurită sub ochii lui albaștri, superbi. Părul șaten, aproape blond era scurt pe laterale, dar mai lung în partea de sus și ciufulit într-un mod prea atrăgător.

Dacă eram afară, omul ăsta mi-ar fi făcut umbră fără probleme, atât de mare era în compa-
rație cu mine.

— Dacă nu ești cuminte, te iau de aici și te duc acasă, mi-a spus serios, aproape amenințător.

— Poftim?!

Atât am apucat să comentez nervoasă când m-am trezit la realitate auzind cuvintele lui absurde, dar el deja îmi întorsese spatele și se realăturase grupului.

Hai că asta e deja culmea! Cum rahat are tupeul nesimțit să se poarte ca tata, după ce nici măcar nu mă salută? Putea măcar să mă întrebe „ce faci, fraiero?”. Deja eram și mai plină de nervi doar văzându-l cum râde acum cu una dintre blondele din grupul lui. Una dintre multele care i-au trecut sau îi vor trece prin pat. Căci la el ori-cum e ziua și fata.

Mi-am trântit paharul cu suc pe masă și

m-am îndreptat nervoasă spre Julia, care încă dansa. Primul instinct a fost să o anunț că plec, dar ea m-a prins de mână și m-a răsucit într-o piruetă amețitoare care m-a făcut să râd și, dintr-o dată, mi-am dat seama că nu voiam să îi stric și ei cheful. De fapt, Clay nu merita să îmi stric nici cheful meu. Nu era fratele meu, nu era tatăl meu, deci nu știu de ce ar fi trebuit să acord atenție cuvintelor lui.

Am continuat să mă protestez cu Julia câteva minute până când l-am văzut pe Michael din nou în peisaj. S-a oprit câteva clipe la grupul unde era și vecinul meu idiot, dar nu m-a surprins, pentru că Michael era în echipa de fotbal a liceului, deci avea destul de multe în comun cu maimuțele alea. Înainte să plece și-a luat pe spate câteva palme ca de încurajare și nu mi-au scăpat câteva priviri ale unora dintre ei, în direcția mea.

Vecinul meu, de asemenea, mi-a aruncat o privire, dar spre deosebire de a celorlalți, a lui era tăioasă și dură.

— Se pare că e felicitat de ceilalți pentru alegerea partenerei din seara asta, mi-a zis Julia chicotind, dar mi-am dat ochii peste cap. Nu te mai strâmba, nebuno, ți-am spus că arăți super și pe cât ești de frumoasă, ăia toți știu și cât ești de inabordabilă.

— Ce să fac dacă mă preocupă școala mai mult decât prostiile lor?

— Măcar azi sper să lași figurile la o parte

și să te porți ca o adolescentă în seara balului de absolvire... și a ridicat din sprâncene, mustăcînd în timp ce m-a împins imediat spre Michael, care se apropiase de noi.

— Ce face frumoasa mea? M-a întrebat el când m-a cuprins cu brațele și m-a sărutat pe gât.

Curajoasă mișcare, trebuie să recunosc și chiar dacă tot corpul meu s-a crispat, scăpînd o grimasă, nu am făcut niciun comentariu la gestul lui. Am început să ne mișcăm puțin, într-o tentativă de dans, care nu avea nimic în comun cu ritmul care se auzea și mi-a șoptit în ureche:

— Am găsit o cameră liberă la etaj. Ce ai spune dacă ne-am retrace acolo pentru puțină intimitate?

M-am încruntat, știind că nu mă vede. Dar nu mă simțeam deloc pregătită să fac pasul ăsta cu el. De fapt, nu era problema că nu eram pregătită, dar el nu era cel potrivit. Nu îmi imaginam că prima dată o să fie cu marea iubire a vieții mele, eram prea tânără pentru așa ceva, dar pentru numele lui Dumnezeu, măcar să fie cu unul de care îmi place cu adevărat!

Mi-am pus mâinile pe pieptul lui și l-am respins ușor, dar el nu s-a mișcat.

— Michael, nu cred că e momentul potrivit. Hai să ne mai bucurăm de petrecere, am zis încercînd să zâmbesc.

S-a îndreptat de spate și m-a privit încruntat.

— Vrei să îți mai aduc ceva de băut?

— Da, am zis repede. Te rog.

Era o scuză să trag de timp. Acum mai trebuia să fac ceva: să scap de el sau să plec de acolo, pentru că era deja amețit și, sincer, nu vedeam un sfârșit prea frumos la seara asta cu el în așa stare.

S-a întors cu paharul mai repede decât mă așteptam și eu încă nu aveam o cale de ieșire, fără să creez o scenă. În timp ce beam din pahar guri mici din bere și mă prefăceam că mă bucur de muzică în prezența lui, o căutam cu privirea pe Julia. Dar ea era deja în brațele iubitului ei cu care era de mai multe luni și nu prea știam ce puteam face să îi atrag atenția, fără să mă duc după ea.

— Te-ai mai relaxat? m-a întrebat Michael rînjind și punînd mîna pe talia mea, în încercarea lui patetică de a mă trage mai aproape.

Am deschis gura să răspund, dar în clipa aia cineva mi-a luat paharul din mînă, făcîndu-mă să mă întorc spre persoana care era acum lângă mine.

— Ți-am spus că dacă nu ești cuminte, te duc acasă. Și cred că ai băut cam mult în seara asta, așa că mergem. Acum.

Am rămas cu gura căscată, la propriu. Șocată și nervoasă în același timp. Din nou băiatul ăsta arogant și enervant și al dracului de sexy, îmi lua paharul din mînă și mă trata ca pe un copil mic.

— Poftim?

Lipsa mea de inspirație îmi spunea din nou cuvîntul. Eram prea șocată să am altă replică.

— Acum, repetă el cu vocea dură ca un tunet.

— Stai, frate, că am eu grijă de ea să o duc acasă, a intervenit imediat și Michael, zâmbind ca prostul. E prietena mea și o conduc eu mai încolo.

Am văzut atunci cea mai urâtă privire în ochii aceia albaștri care păreau că brusc și-au schimbat culoarea în cea mai furtunoasă nuanță.

— Aveai tu grijă să o duci acasă... când? După ce o îmbătai și profitați de ea?

Zâmbetul amețitului dispăru încet și plesni din buze.

— Eh, hai că nu i-aș fi făcut nimic din ceea ce nu ar fi vrut și ea.

— Mai încearcă placa asta și când o să fii treaz. Acum ea merge acasă și eu o să mă asigur că ajunge în siguranță.

Și fără să apuc să comentez, brațul lui puternic mi-a cuprins talia, împingându-mă spre ieșire.

— Ce dracu' îți imaginezi că faci? am explodat de îndată ce am ieșit la aer și departe de gălăgia din casă.

— Ți-ai mai tras-o cu ăsta?

Întrebarea lui dură m-a făcut să deschid ochii la maxim.

— Răspunde-mi!

— Nu, am zis repede. Dar ce te interesează pe tine?

— Atunci crede-mă că nici nu vrei să ți-o tragi cu el azi, pentru că e deja beat și te asigur că nu o să îți facă prea mare plăcere.

— Tot nu înțeleg ce te interesează pe tine!

— Cum dracu' să nu mă intereseze, când te știu de atâția ani? Crezi că o să stau liniștit, știind că ești cu idiotul ăla? Ce dracu' e în capul tău?

Uimită de cuvintele lui, am lăsat o fărâamă de furie să se risipească și mi-am întors privirea.

— Hai să mergem, a zis de data asta mai calm. E o petrecere de căcat oricum.

— Nu pot să merg acasă așa devreme. Ai mei mă vor lua la întrebări și chiar nu am chef de dat explicații.

Și-a trecut o mână prin păr și a oftat.

— Știu eu unde putem pierde câteva ore, numai hai să plecăm dracului de aici, până nu mă întorc să îl bat pe măscăriciul ăla libidinos.

Și-a pus mâna caldă pe spatele meu și m-a condus spre mașina lui parcată la doar câțiva metri. Dar și după ce am urcat, locul unde fusese palma lui încă îl simțeam cald. Și gol.

Furia era înlocuită acum cu altceva. Cu acel sentiment pe care îl aveam de fiecare dată când îl vedeam.

— E o pădure mai retrasă pe marginea râului, la vreo 3 kilometri de casă. Măcar acolo nu te vede nimeni care mâine ar putea să te raporteze la ai tăi, a zis când a pornit mașina și a plecat în viteză.